

சினிமா, காட்சிப் பார்வமாக பார்த்த அனுபவத்தோடு சர்ச்சிக்கப்படவேண்டிய ஒன்று. ஆகவே நான் சினிமாவைப் பற்றி எழுதுவது குறைவு. அதிலும் வேண்டாமென்றே நம்மவர் பாரக் காத அயல் நாட்டு சினிமா பற்றிப் பேசுவதே இல்லை. 1972 லோ என்னவோ

•Written by - வங்குட் சாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 02 •June•, 2015 17:49• - •Last Updated•

••Tuesday•, 02 •June•, 2015 17:53•

காடியாக என்னும் ஜெரீ மன் படத் தை எழுதியதைத் தவிர. நான் எழுதுவதெல்லாம் நம்மவர் பார்த்திருக்கும், பார்க்கவாய்ப்பு உள்ள தமிழ் தலைங்கு, போன்ற இந்திய மொழிப் படங்களைப் பற்றித் தான். அவர்களுக்கு என்னிடம் காய்ப்பு நான் கமலசார் ரஜனி சார் புகழ் பாடாதது, பெரும்பாலும் தமிழ்ப் படங்களைப் பற்றி நல்லதாகச் சொல்ல எதுவும் என்னிடம் இல்லாது போனது, இரண்டாவதாக என்னோடு சாடப்பட்ட என் நண்பரும் என் பார்வையினர் தான். கொஞ்சம் மிதமானவர். ஆக, நல்ல சினிமா பயில வந்தவர்கள் தம் வீட்டுச் சூற்றுச் சுவரதைத் தாண்டி அப்பால் எதுவும் காண விரும்பாதவர்கள்.

நம்மில் நல்ல சினிமாபற்றிப் பசுபவர்களோ, எழுதுபவர்களோ மறச்சொன்ன ஒரு சிலரதைத் தவிர பி.சுஷோத்ரி பற்றிப் பசியவர் யாரையும் நான் காணவில்லை. என் நண்பர், எழுதிய கன்னட சினிமா பற்றிய புத்தகத்திலும் அவர் பற்றிய பச்சு இல்லை. பயிற்சிப் பட்டறை நடத்தும் இன்னொரு அன்பர், அவர் நல்ல சினிமா பற்றிய தடேலிலையே வாழ்பவர், அவரிடமும் நான் பி.சுஷோத்ரி பற்றியும் அப்போது அண்மையில் பி.சுஷோத்ரியின் படமொன்று நம் தொலைக் காட்சியில் ஃபிலம் க்ளாஸிக்ஸ் தொடரில் காட்டப்பட்டது பற்றியும் சொன்னேன். அதன் பலன் ஏதும் இருக்கவில்லை. ஃபிலம் க்ளாஸிக்ஸ் என்று விளம்பரப்படுத்தி நம் தொலைக் காட்சிகள் காட்டுவதெல்லாம் இப்போது பெரும்பாலும் க்ளாஸிக்ஸ்-ம் இல்லை. சினிமாவும் இல்லை என்பது வேறு விஷயம். கொஞ்சம் பழசானால் எல்லாம் க்ளாஸிக்ஸ் என்று நின்கை கிறார்கள் எனவோ. ரசனையை விட, மதிப்பீடுகளை விட, வருடக் கணக்கு சூலபமாக எல்லோருக்கும் குறிப்பாக அரசு அதிகாரிகளுக்கு வரக்கூடியது. தன் வருடக் கணக்கு சரியென்று வாதாட வகை தருவது. தாய் மகளுக்குக் கட்டிய தாலி, வந்து 40 வருடங்களுக்குமேல் ஆயிற்று இல்லியா?. அப்போ அதுவும் க்ளாஸிக்ஸ் தானைய்யா? அது போல ஏகத்துச்சேகேலியே, வும் தான்.

ஆக, நம்மவரிடையே பி. சுஷோத்ரி பற்றி அல்லது அவரது ஒரு படம் பற்றியாவது பசுவதில் அர்த்தமுண்டு என்று நின்கை கிறேன். எனக்கு அவரது இரண்டு படங்கள் பார்க்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. எல்லாம் வீட்டில் உட்கார்ந்து கொண்டே தான். நம் அரசு நடத்தும் தொலைக் காட்சி ஒன்றில் தான். நேற்று (19.4.2005) பார்த்த பி. சுஷோத்ரியின் படம் தான் பெட்டாடேஜீ வா, மலகைகளுக்கிடையே ஒரு கிராமத்தில் வாழும் ஒரு வயதான தம்பதியினரையும் அவர்களின் சார்ந்து வாழும் இன்னும் சில மனிதர்களைப் பற்றியுமான கதை. நம் மண், நம் கலாசாரம் என்று சொல்லி, நமது பழக்கப்பட்ட களேகை ரசனையைக் அப்பாற்பட்டவற்றை ஒதுக்க விரும்புகிறோமே அப்படி அன்னியப்பட்ட மனிதரையோ வாழ்க்கையோ சொல்ல வில்லை இந்த படம். நவீன கன்னட இலக்கியத்தின் பிதாமகரான சிவராம் காரந்தின் கதை ஒன்றைத் தான் சுஷோத்ரி படமாக கியுள்ளார்.

கதை நிகழ்வது சூதந்திரப் போராட்டம் அதன் உச்சத்தை எட்டிக்கொண்டிருந்த காலம். போன நூற்றாண்டின் நாற்பதுகளில் நிகழ்கிறது இந்தக் கதை. மரங்களும் புதர்களும் மண்டி காடாகிவிட்ட மலையைப் பிரதேசத்தில் தன் வழி தவறி திகைத்து நிற்கும் சங்கரன்

•Written by - வனங்கட் சாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 02 •June•, 2015 17:49• - •Last Updated•

••Tuesday•, 02 •June•, 2015 17:53•

சிவராமன் மலசை சரிவில் சூற நிக் கொண்டு இருக்கும் போது அவன் தடக்கி விழுந்து காலடிபட்டு நடக்க முடியாமல் தவித்தவனை, எதிரே வந்த லக்ஷ்மி அவனைத் தன் வீட்டுக்கு அழைத்து வந்து ஒத்தடமும் மருந்தும் கொடுக்கிறாள். அங்கு வந்த நாராயணன், தன் கதையையும் கவலையையும் சொல்லி தனக்கு இனி இங்கு இடம் இராது என்றும் வறோ இடமும் வலையையும் தடிக் கொள்ளத் தான் வணேடும், தான் கோபாலய்யாவின் மகனோடு போட்டி போட முடியாது என்றும் சொல்கிறான். சிவராமன் அங்கு காலுக்கு சிகிச்சை பெறும் போது கோலா என்னும் கிராம சடங்கு ஒன்று தய்யம் பிதம் போன்ற கோலா ஆட்பவன் மலே சாமி வருவதாகவும் ஐதீ கம். ஆசி பெறுகிறார்கள். கோலா ஆட்கிறவன் குறி சொல்கிறான். ஆசிகள் வழங்குகிறான் அங்கு எல்லோரும் கபியிருக்க, லக்ஷ்மி, சிவராமனைப் பார்த்தாலும் தன் பயத்தைச் சொல்வதில்லை.

சிவராமன் லக்ஷ்மிடம் விடைபெறும் போது பச்சை எழுகிறது. அவனிடம் லக்ஷ்மி சொல்கிறாள். நல்ல பையனாக பிப்பு முடிந்து வந்த சம்பு பின் வந்த நாட்களில் தன்னிடம் தவறாக நடந்து கொள்ள முயன்றதையும், தான் அதையாரிடமும் சொல்லவில்லையென்றும் தனக்கு வாழ்வளித்த கோபாலய்யர், சங்கரி தம்பதியினருக்கு வருத்தம் தர விரும்பவில்லை என்றும், அதன் காரணமாகத் தான் சம்பு காணாமல் போயிருக்கக் கட்டும் என்கிறாள். நாராயணனுக்கோ சம்புவின் நடவடிக்கைகள் பிடிப்பதில்லை. கட்சியாக லக்ஷ்மிடம் சிவராமன் தான் பம்பாயிலிருந்து வந்தவன் இல்லையென்றும் தான் சூதந்திரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவன், ஒரு காரியமாக இங்கு வந்தவன் என்றும் சொல்கிறான்.

கோபாலய்யாவுடன் பச்சைக் கொண்டு இருக்கும் போது சிவராமன் தான் இங்கே தங்கிவிடத் தோன்றுகிறது என்று சொல்கிறான். இதனை கோபாலய்யாவை விளையாட்டுக்குச் சீண்டுவதற்குச் சொல்கிறான். அத்தோடு அங்கு அவர்கள் வாழும் வாழ்க்கையும் அவனுக்குப் பிடித்து போகிறது. அவர்கள் அன்பும் உபசாரமும் கண்டு ஒரு சூதந்திரப் போராளியின் மனமே இளகிப் போகிறது. கோபாலய்யருக்கு ஓரே சந்தோஷம். கோபாலய்யரின் விட்டிலேயே தங்கி விட விரும்புவதாகச் சொல்கிறான். கோபாலய்யர் அது தன் மகனுக்கு என்றும், சிவராமனுக்கு நாராயணனுக்குச் செய்து போல உனக்கும் நிலமும் வீடும் ஏற்பாடு பண்ணிவிடலாம் என்கிறார். சம்பு வந்தால் தனக்கு இங்கு இடம் இருக்காது போய் விடும்போது என்று நாராயணன் பயப்படும்வாறே என்று கடைக்கிறான். அவனுக்கு கொடுத்தது அவனுக்குத் தான். இந்த வீடு சம்புவாக்குத் தான் என்பது போல. நாராயணனின் இரு குழந்தைகளும் வளர்ந்து அவர்கள் திருமணம் ஆகி...என்றெல்லாம் தன் பொறுப்பைப் பற்றிச் சொல்கிறார். ஆனால் இப்போ சம்பு வரணமே, அவன் சூதந்திரம் போராட்டம் என்று அலைவதைத் தான் கண்டித்தனே அவன் கோபித்துக்கொண்டு திரும்பாமலேயே போய் விட்டான் என்று வருந்துகிறார்..

அன்று இரவு சங்கரி சிவராமனை எழுப்பி, சம்பு தன்னிடம் கோபம் கொண்டு தான் வராமல் போய் விட்டதாகவும் அவனைப் பார்த்தால் அவனுக்காக வதைத் திருக்கும்

